

ikke alle mennesker stiller sig tilfreds med at skulle fortsætte en livslang behandling med smertestillende medicin, som vi ved kan give bivirkninger, eller operationer.

Når Gigtforeningen oplyser, at ca. 220.000 danskere har en slidgigt-diagnose, mens andre eksperter anslår, at hen imod 500.000-700.000 danskere også lider af sygdommen, så kan vi i Dansk Folkeparti godt forestille os, hvorledes konsekvenserne vil blive fremover. Med en stigende levealder vil sygdommens hyppighed forventelig tiltage betydeligt.

Det er også på den baggrund, at vi ved finanslovforhandlingerne foreslog at give et løft til den gruppe førtidspensionister, der fik det mindste beløb, men at der også var en idé i samtidig at få afsat penge til forskning i gigt for at få klarlagt, hvor og hvordan der kan sættes ind mod denne sygdom, og at der mere præcist og detaljeret kan laves en diagnostik for slidgigt, at effekten af forskellige behandlingstiltag kan vurderes over tid, samt at det kan vurderes, i hvilket omfang forebyggende tiltag mod udviklingen af slidgigt har effekt.

På den måde kan vi nu sammen med regeringen skabe et grundlag for at give det markante løft, der skal til, for at hjælpe de mange mennesker, der lider af slidgigt.

Denne indsats skal efter vores vurdering på plads, før vi taler om en national handlingsplan. Vi er ikke afvisende over for at styrke sundhedsvæsenets indsats over for gigtpatienter og borgere med andre kroniske sygdomme, fordi det betyder bedre og øget livskvalitet, for netop de kroniske sygdomme tager så stor en del af sygehusvæsenets budget. Derfor har vi da også i det foregående år været med til at afsætte ressourcer til dette område.

Vi forventer os desuden en del af den forebyggende indsats, som kommunalreformen skal være med til at styrke, og vi kan forstå på ministeren, at der skal nedsættes en gruppe, som sikrer udviklingsarbejdet mere målrettet med forløbsprogrammer, og som styrker grundlaget for patienternes egenomsorg, nemlig via patientuddannelsen, som også er et af elementerne i Socialdemokraternes forslag.

Kl. 20.55

Jeg må også sige, som andre har været inde på, at vi forventer os meget af sundhedscentre. Vi havde jo selvfølgelig dengang et mål med, at vi skulle oprette nogle sundhedscentre, når vi så, hvad kommunerne skulle til at tage sig af. De

får pålagt den forebyggende indsats over for borgerne, sundhedsfremme og rehabilitering.

Det er vores opfattelse, at det er udmærket, at vi får debatten her i dag, og at Folketinget fokuserer på, at gigt er en folkesygdom. Hele forsknings- og forebyggelsesområdet er væsentligt for ikke at glemme effekten og udviklingen af biologisk medicin, for det er også en vigtig del af indsatsen mod gigtsygdomme.

Som sagt vil vi følge det her område meget nøje fremover. Vi har også bemærket, at andre partier er meget interesserede i, at vi virkelig kommer til bunds i at få hjælp til de folk, der har gigt, hvad enten det foregår i kommunalt regi eller i sundhedsvæsenet.

Formanden:

Tak til fru Birthe Skaarup. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Med det her forslag vil Socialdemokratiet pålægge regeringen at udarbejde en national gigt-handlingsplan. Ifølge forslagsstillerne skal gigt-handlingsplanen bl.a. sikre et standardiseret udrædningsforløb, sikre en strategi for diagnosticering og behandling, den skal fungere som en udbygning af den forebyggende og sundhedsfremmende indsats, og den skal styrke patientuddannelse og øge forskningen på området.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at sundhed skal være en kerneydelse i et moderne velfærdssamfund, ingen tvivl om det. Vi ønsker, at den enkelte skal opleve et sundhedsvæsen, der er præget af sammenhæng mellem forebyggelsen, behandlingen, genoptræning og omsorgen, uanset hvilken sygdom vedkommende lider af. Vi skal naturligvis have et sundhedsvæsen, hvor den enkelte har et indtryk af at være i gode hænder. Det gælder samtlige områder inden for vores sundhedsvæsen, og det gælder derfor også for gigt.

Gigt er en sygdom, der rammer flere og flere mennesker, og der er ikke nogen tvivl om, at gigt kan være meget invaliderende. Der er ofte tale om meget stærke smerter, nogle gange kroniske, som naturligvis påvirker den enkeltes hverdag.

Mange gigtpatienter oplever, at sygdommen forhindrer dem i at udføre et normalt stykke arbejde, og sygdommen kan også have stor indflydelse på patientens sociale liv. F.eks. føler mange, at de er begrænsede i deres fritid og ikke har overskud til at deltage i sociale arrangementer.